

Občanské sdružení

BARTOLOMEO

ve spolupráci s **Městskou knihovnou Klatovy**

Vás zve na přednášku a besedu s

P. Mikulášem Buzickým, OP
(**MUDr. Otou Buzickým**)

Cesta do Sudánu a dál ...

která se uskuteční

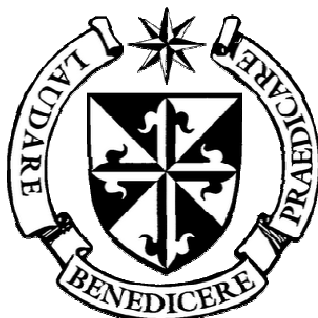
ve čtvrtek 11.listopadu 2010 v 17:00
ve společenském sále Městské knihovny Klatovy.

Anotace přednášky :

„Když jsem v roce 2000 odjížděl do Sudánu s touhou sloužit lidem v Africe jako lékař, netušil jsem, že se odtamtud vrátím s touhou zasvětit svůj život Bohu a sloužit lidem jako kněz.“

Stručné curriculum vitae Otce Mikuláše (MUDr. Oty Buzického) :

narozen 29.3.1962 v Písku, studium na Lékařské fakultě UK v Plzni 1981-1987, pak zaměstnán v OÚNZ Písek a následně v OÚNZ Olomouc jako lékař v přípravě pro obor všeobecné lékařství. V roce 1989 vstup do noviciátu Dominikánského řádu, studium na Teologické fakultě UP v Olomouci 1990 - 1993, práce v misijních nemocnicích v Keni 1993-1995, odchod z Dominikánského řádu 1995. Zaměstnán jako vedoucí lékař na Záchraně službě Písek 1995 - 2002. Od ledna 2003 znovu člen Dominikánského řádu, studia ve Francii 2004 - 2007, kněžské svěcení 2008.

Dominikáni : (zdroj www.cs.wikipedia.org)

Řád bratří kazatelů jako žebravý založil v roce 1215 na základě Augustinovy řehole španělský kněz Domingo de Guzmán – sv. Dominik. Již roku 1216 se mu dostalo schválení od papeže Honorio III. Původním posláním dominikánů bylo kázat, obracet na "pravou" víru a zpovídat věřící, a působit tak proti šíření herezí, především katarského učení v jižní Francii. Řád neměl vlastnit žádný majetek a jeho členové nebyli vázáni na konkrétní klášter. Měli žít v chudobě pouze z almužen po způsobu heretických kazatelů, aby se tak více přiblížili lidu a mohli přimět zbloudilé sektáře k návratu do lůna katolické církve. Dominikánské konventy byly zakládány pouze ve městech, nejčastěji u hradeb. Od počátku měl řád velkou podporu papežů, což mu zejména ve 14.–16. století zajistilo rozvoj a popularitu.

Sv. Dominik dbal o to, aby se jeho druhům dostalo nejprve dobrého teologického vzdělání, a proto je posílal na významné univerzity do Paříže, Boloně nebo Oxfordu. Vznikala také řádová studia, často spojená s univerzitami. Vzdělání jim mělo pomoci odhalit a účinně potírat kacířství. Celoživotní studium se pro dominikány stalo formou askeze, fyzická práce se nepožadovala. Kazatelská povinnost vtiskla řádu intelektuální rysy. Mezi nejznámější dominikány patřili významní středověcí učenci Albertus Magnus a Tomáš Akvinský. Učení Tomáše Akvinského – tomismus – se roku 1342 stalo doktrínou řádu a později celé římskokatolické církve. V době Tomáše Akvinského bylo vzdělání u dominikánů považováno za prestižní záležitost (téměř každý chlapec si to přál). Ve školách tohoto řádu se totiž nevyučovalo pouze ordinárním předmětům, ale k učební náplni patřila také střelba z kuše či luku, šerm a boj. Byla zde tedy očividná snaha skloubit vzdělání ducha i těla.

Řád vytvořil ženskou větev a třetí, tzv. polomnišský řád. Mezi dominikánské terciáře patřila například sv. Kateřina Sienská. Terciáři vznikli z Milice Víry Ježíše Krista.

Roku 1233 svěřil papež Řehoř IX. dominikánům inkvizici ve Francii, přestože sv. Dominik osobně proti heretikům násilně nikdy nepostupoval. Důvodem tohoto pověření byla právě vysoká intelektuální úroveň řádu.

Dominikáni působili po dlouhou dobu i v Klatovech.